

Bopæl, skal denne anmeldes og registreres. Det kender man ikke i den nu gældende Lov. Det er ligegyldigt, hvor de paagældende bo, naar de blot bo inden for Landets Grænser. Der er saa mange Bestemmelser i denne Lov, som ved dens Gennemførelse ville volde Bansteligheder, at jeg tvivler paa, at den Samfundsklasse, for hvem man har skrevet den, egentlig vil blive glad ved den. Jeg tror, at de Herrer, der have sendt mig den omtalte Adresse, og som aabenbart efter Forhandlingerne her have studeret Sagen, ere blevene forkræfede og derfor have sagt til mig: hjælp os dog for at blive fri for denne Lov.

Det var nu, hvad der vedrører de private Mænds, Skibsredernes Interesser; men den Maade, hvorpaa Loven gennemføres for Autoriteternes, for Myndighedernes Vedkommende forekommer mig ogsaa at være meget betænkelig. Nu henligger Registreringsvæsenet under Overtoldbestyrelsen; efter Forslaget skal det fortere under Overtoldbestyrelsen og Justitsministeriet, respektive for den teknisk-matematiske og den juridiske Sides Vedkommende. At det maa blive en besværlig Historie, vil enhver kunne sige sig selv, som har nogen Indsigt i Administrationen; at det vil give Anledning til megen Korrespondance og meget ofte kunne fremkalde Forsinkelse i Registreringen, tror jeg ikke, der kan være Tvivl om. Derhos er der endelig alle disse vidløftige Forretninger, denne Mængde Protokoller og vidløftige Protokollationer af Anmeldelser, Ejendoms-erklæringer, Adkomst og andre Breve, som Toldvæsenets Embedsmænd skulle varetage. Det synes jeg nok kan vække nogen Betænelighed. Disse Embedsmænd have et meget vigtigt og ansvarfuldt Hverv at udføre i og for sig; de have paa den ene Side meget store Oppebørsler og mange Forretninger, som kræve deres Nærværelse uden for Kontoret, og nu skulle de tillige udføre dette uhyre store Arbejde; thi enhver, som vil læse Loven, vil straks se, hvilket overordentlig stort Arbejde det er, der skal gøres, og naar det siges, at det egentlig kun er Affraveri, at Kontoret kun skal modtage og afsende Dokumenter, altsaa være et Slags Postkontor, og indføre Affrister i alle Protokollerne, da er det nok faaledes, men de paagældende Embedsmænd skulle jo ogsaa meddele Folk Oplysninger, og naar Folk komme paa Kontoret, som det jo forudsættes, og forlange Oplysninger om registrerede Skibe, skulle jo alle disse Genpartier og Protokollationer være meget nøjagtige, for at der ikke skal blive meddelt Folk noget forkert. De paagældende Embedsmænd have Ansvar for, at hvad de sige, er rigtigt,

og derfor tror jeg ikke, man kan sige, at det er en lille Ulejlighed, eller et lille Ansvar, navnlig naar man huster paa, at disse Mænd ikke altid kunne være til Stede i Kontoret. Naar, disse Bansteligheder kunde vel overvindes derved, at vedkommende Kontor blev forsynet med rigelige Kræfter, eller at Embederne bleve delte, men det er jo ikke denne Side af Sagen, der er den vigtigste; men jeg har dog ikke villet undlade at omtale den. Jeg har nu talt om en Del af de Bansteligheder, som Registreringen af Skibe i Fremtiden vil foraarsage for det almindelige Publikum. Efter min Mening er der imidlertid ganske andre Bansteligheder til Stede for de Skibe, der ere registrerede. Det er noget, vi alle vide, som have med Skibsregistrering at gøre, at der ved de nuværende Skibsregistreringsforhold vil være en Mængde Huller. Naar man tænker sig et Skib, som er 50, ja maaste 100 Aar gammelt, og som er gaaet gennem mange Hænder i Fortiden, flyttet fra en By til en anden, er det sikkert — det kan jo Erfaringen vise, — at der er Huller i Rækkefølgen af Ejendomsdokumenter, naar det skal registreres i den Betydning, Loven har. I civilretlig Henseende skal Rækkefølgen af Ejendomsdokumenter aabenbart være i Orden; men det vil koste et ganske overordentligt Arbejde at faa dem i Orden. I mange Tilfælde kan det kun ske ad den Vej, som det er foreslaaet i Lovforslagets § 18, nemlig at der skal udstedes en Bekendtgørelse i Bladene, efter at der er skrevet al Verden omkring, for at faa disse Dokumenter dels til Stede og dels bragte i fuldstændig juridisk Orden. Det ere de selvfølgelig langtfra alle nu. De kunne være gode nok for offentlig Registrering og for Folk indbyrdes, men i det Øjeblik de skulle tjene som Grundlag for Registrering i den her omhandlede Retning, due de ikke; de skulle altsaa suppleres, men enhver kan jo sige sig selv, at for ældre Skibe, som ere gaaede gennem en Snes Hænder snart paa et, snart paa et andet Tidspunkt, vil der være kommet Huller og Mangler, og det vil blive en overordentlig vidløftig Sag at faa det bragt i Orden. Dernæst kan det ikke gaa af uden Beføstning; thi vedkommende skal jo betale disse Bekendtgørelser og i visse Tilfælde erhverve Ejendomsdom. Det er altsaa klart nok, at for det første bliver det et overordentlig byrdefuldt Arbejde, hvortil der selvfølgelig maa have Sagførere, og dernæst kan det ikke gaa af uden meget betydelige Beføstninger. Mange Gange angaar det en sølle Skibspart, som knap er det værd, som det koster at faa den Sag bragt i Orden. Jeg tror ikke, man uden videre kan mene, at